

17236 REIAL DECRET LEGISLATIU 1298/1986, de 28 de juny, pel qual s'adapten les normes legals en matèria d'establiments de crèdit a l'ordenament jurídic de la Comunitat Econòmica Europea. («BOE» 155, de 30-6-1986.)

L'article 1r de la Llei 47/1985, de 27 de desembre, de bases de delegació al Govern per a l'aplicació del dret de les Comunitats Europees, faculta el Govern per dictar normes amb rang de llei en l'àmbit de les competències de l'Estat sobre les matèries regulades per les lleis incloses a l'annex, a fi d'adequar-les a l'ordenament jurídic comunitari.

Amb aquest Reial decret legislatiu es procedeix a l'adaptació de les lleis espanyoles que regulen els establiments de crèdit a les normes en la matèria de la Comunitat Econòmica Europea, constituïdes per les directives 73/183, de 28 de juny, i 77/780, de 12 de desembre.

A aquest efecte, es realitza en aquesta norma la definició d'establiment de crèdit, incloent-hi expressament com a tals les entitats oficials de crèdit, els bancs privats, les caixes d'estalvis, les cooperatives de crèdit, les societats de crèdit hipotecari i les entitats de finançament, inscrites totes en els respectius registres reglamentaris.

En virtut d'això, d'acord amb el Consell d'Estat, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 de juny de 1986,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Establiments de crèdit

Article 1r *Definició.*

1. Als efectes d'aquesta disposició i d'acord amb la primera Directiva 77/780, de 12 de desembre, de la Comunitat Econòmica Europea, s'entén per «establiment de crèdit» tota empresa que tingui com a activitat típica i habitual rebre fons del públic, en forma de dipòsits o altres d'anàlogues, que comportin l'obligació de la seva restitució, aplicant-los per compte propi en la concessió de crèdits.

2. Es conceptuen, en particular, establiments de crèdit:

- Les entitats oficials de crèdit.
- Els bancs privats inscrits en el Registre especial del Banc d'Espanya.
- Les caixes d'estalvis inscrites en el Registre especial del Banc d'Espanya.
- Les cooperatives de crèdit inscrites en el Registre especial del Banc d'Espanya.
- Les societats de crèdit hipotecari inscrites en el Registre especial de la Direcció General del Tresor i Política Financera del Ministeri d'Economia i Hisenda.
- Les entitats de finançament inscrites en el Registre especial de la Direcció General del Tresor i Política Financera del Ministeri d'Economia i Hisenda.

CAPÍTOL II

Ús de denominacions

Article 2n *Ús de denominacions per establiments de crèdit estrangers.*

Els establiments de crèdit estrangers poden usar a Espanya les seves denominacions pròpies, sempre que es tracti de les d'origen i no hi hagi cap dubte quant a la seva identitat. Si hi ha perill de confusió, es pot exigir que s'hi afegeixi alguna menció aclaridora.

CAPÍTOL III

Autorització

Article 3r *Caixes d'estalvis. Requisits dels consellers.*

L'apartat a) del número 1 de l'article 7 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, d'òrgans rectors de les caixes d'estalvis, queda redactat així:

«Ser persona física amb residència habitual a la regió o zona d'activitat de la caixa.»

Article 4t *Establiments de crèdit. Revocació de l'autorització.*

1. El número 7è de l'article 57 de la Llei d'ordenació bancària de 31 de desembre de 1946 queda redactat així:

«Revocació de l'autorització de l'establiment.»

2. S'afegeix un paràgraf últim a l'article 57 de la Llei d'ordenació bancària de 1946, amb el text següent:

«Les sancions previstes als números 6è i 7è anteriors i el que disposa l'article 57 bis són aplicables a tots els establiments de crèdit que operin a Espanya, excepte les entitats oficials de crèdit.»

3. S'afegeix un article 57 bis a la Llei d'ordenació bancària, amb el text següent:

«1. L'autorització concedida a un establiment de crèdit només es pot revocar en els supòsits següents:

- Si no dona començament a les activitats específiques del seu objecte social dins els dotze mesos següents a la data de notificació de l'autorització o renúncia de manera expressa a aquesta.
- Si interromp de fet les activitats específiques del seu objecte social durant un període superior a sis mesos.
- Si resulta que va obtenir l'autorització per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular.
- Si incompleix les condicions que van motivar l'autorització, llevat que es disposi una altra cosa amb relació a alguna de les condicions esmentades.
- Si no té fons propis suficients o no ofereix garantia de poder complir les seves obligacions amb relació als seus creditors i, en particular, no garanteix la seguretat dels fons que li hagin estat confiats.
- Com a sanció, segons el que preveu el número 7è de l'article 57 d'aquesta Llei.

L'autorització d'una sucursal d'un establiment de crèdit estranger és revocada, en qualsevol cas, quan sigui revocada l'autorització de l'establiment de crèdit que ha creat la sucursal.

2. El procediment previst a l'article 57 esmentat és igualment aplicable a la tramitació de la resta de supòsits de revocació de l'autorització.

3. Abans de revocar l'autorització a la sucursal d'un establiment de crèdit la seu social de la qual es trobi en un país membre de la Comunitat Econòmica Europea, l'autoritat competent en la matèria ha de consultar la seva homòloga en el país esmentat.

4. La revocació de l'autorització comporta la dissolució de l'establiment i l'obertura del període de la liquidació, que s'ha de desenvolupar de conformitat amb les normes i els estatuts pels quals es regeixi l'establiment. Les funcions dels liquidadors les ha d'exercir el Fons de Garantia de Dipòsits a què pertanyi l'establiment o, en un altre cas, la persona o persones que designi l'autoritat competent.

5. La revocació de l'autorització s'ha de fer constar en tots els registres públics corresponents i, tan aviat com sigui notificada a l'establiment, comporta el cessament

d'aquest en totes les operacions que estiguin emparades per la concessió de l'autorització revocada.»

4. L'article 156 del Reial decret llei 2532/1929, de 21 de novembre, pel qual es regula el règim de l'estalvi popular i s'aprova l'Estatut especial per a les caixes generals d'estalvi popular, queda redactat així:

«Les sancions aplicables per incompliment de les normes d'observança obligatòria per les caixes d'estalvis són les establertes a l'article 57 de la Llei d'ordenació bancària de 31 de desembre de 1946.»

Article 5è *Exercici d'activitats per establiments de crèdit estrangers.*

S'afegeix un incís final al paràgraf segon de l'article 40 de la Llei d'ordenació bancària, amb el text següent:

«S'exceptuen d'aquestes condicions els establiments de crèdit amb seu social en un país membre de la Comunitat Econòmica Europea.»

CAPÍTOL IV

Informació i secret professional

Article 6è *Collaboració en la informació i secret professional.*

1. En l'exercici de les seves funcions d'inspecció dels establiments de crèdit, les autoritats competents han de col·laborar amb les autoritats que tinguin encomanades funcions semblants en països estrangers, i poden comunicar informacions relatives a la direcció, gestió i propietat d'aquests establiments, així com les que puguin facilitar el control de la solvència d'aquests.

El subministrament d'aquestes informacions exigeix en tot cas que hi hagi reciprocitat i que les autoritats competents estiguin sotmeses al secret professional en condicions que, com a mínim, siguin equiparables a les establertes per les lleis espanyoles.

2. Les dades i els documents que estiguin en poder de les autoritats competents en virtut de totes les funcions que els encomanen les lleis tenen caràcter reservat, llevat que una llei disposi el contrari. La reserva s'entén aixecada des del moment en què els interessats facin públics els fets a què aquella es refereixi.

3. Les autoritats competents no poden publicar, comunicar ni exhibir a tercers les dades o documents reservats, si no és amb el consentiment exprés previ dels remitent i, si s'escau, dels interessats afectats. No obstant això, poden comunicar les dades i els documents al Fons de Garantia de Dipòsits a què, si s'escau, pertanyi l'establiment de crèdit, i aquell està obligat a observar la reserva que estableix aquest article.

S'exceptuen de la prohibició establerta al paràgraf anterior la publicació de dades agregades a efectes estadístics, així com les comunicacions que s'ordenin per resolució de l'autoritat judicial competent en la instrucció d'un procediment penal; en aquest cas, aquesta autoritat està obligada a adoptar les mesures pertinents que garanteixin la reserva durant tot el temps de substanciació de la causa. També queden exceptuades les comunicacions que siguin procedents en virtut del que disposen els articles 111 i 112 de la Llei general tributària. Així mateix el ministre d'Economia i Hisenda pot requerir a les autoritats competents la informació que estimi necessària per al compliment dels fins que té encomanats.

4. Qualsevol persona que exerceixi o hagi exercit funcions en els òrgans competents i hagi tingut coneixement de dades de caràcter reservat està obligada a guardar secret. L'incompliment d'aquesta obligació determina les responsabilitats penals i les altres previs-

tes per les lleis. Aquestes persones no poden prestar declaració ni testimoni ni publicar, comunicar o exhibir dades o documents reservats, ni tan sols després d'haver cessat en el servei, llevat de permís exprés, que l'ha d'atorgar l'autoritat competent, sempre que se sol·liciti en algun dels supòsits a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article. En tots els casos en què no es concedeixi el permís, la persona afectada queda exempta de responsabilitat.

CAPÍTOL V

Afiliació a organitzacions professionals

Article 7è *Consell superior bancari.*

1. S'afegeix un paràgraf 8è a l'apartat 2n de l'article 50 de la Llei d'ordenació bancària, amb el text següent:

«Els vocals elegits pels bancs i banquers estrangers establerts a Espanya que determini el ministre d'Economia i Hisenda, de conformitat amb els criteris establerts a la Llei de 17 de juliol de 1951.»

2. El paràgraf final de l'article 50 de la Llei d'ordenació bancària queda redactat així:

«L'adscripció de la banca al Consell Superior Bancari és obligatòria, fins i tot per als bancs estrangers establerts a Espanya.»

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.—*Limitacions temporals.*

Amb vigència exclusiva fins al 31 de desembre de 1992, les filials i sucursals d'establiments de crèdit estrangers autoritzats en virtut del Reial decret 1388/1978, de 23 de juny, o la creació dels quals s'autoritzi a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei:

a) No poden obtenir, llevat d'autorització expressa de l'autoritat competent, finançament aliè en el mercat interior no interbancari en proporció superior, en relació amb les seves inversions en valors i crèdits a entitats espanyoles, públiques i privades, més els actius de cobertura del coeficient de caixa: al 40 per 100, fins al 31 de desembre de 1987; al 50 per 100, a partir de l'1 de gener de 1988; al 60 per 100, a partir de l'1 de gener de 1989; al 70 per 100, a partir de l'1 de gener de 1990; al 80 per 100, a partir de l'1 de gener de 1991, i al 90 per 100, a partir de l'1 de gener de 1992 i fins al 31 de desembre d'aquest any.

b) Poden obrir fins a tres oficines, incloent-hi l'oficina principal, i, a més, una oficina, a partir de l'1 de gener de 1990; dues oficines, a partir de l'1 de gener de 1991, i dues oficines, a partir de l'1 de gener de 1992.

Segona.—*Establiments de crèdit existents.*

A sol·licitud expressa formulada per un establiment de crèdit a l'autoritat competent en el termini màxim d'un any, a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es pot dispensar aquell de l'obligació de comptar amb la presència d'almenys dues persones responsables de la direcció d'aquest, per un termini no superior, en qualsevol cas, a cinc anys.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que s'hi estableix i, en particular, les següents:

Del Reial decret llei 2532/1929, de 21 de novembre, pel qual es regula el règim de l'estalvi popular i s'aprova

l'Estatut especial per a les caixes generals d'estalvi popular:

Els articles 147 a 155, 157 i 158.

De la Llei d'ordenació bancària de 31 de desembre de 1946:

L'article 39.

Del Reial decret llei 5/1978, de 6 de març, pel qual es modifiquen les facultats del Banc d'Espanya previstes a la

Llei d'ordenació bancària de 31 de desembre de 1946, i el Decret llei 18/1962, de 7 de juny:

L'article 2.

Madrid, 28 de juny de 1986.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Economia i Hisenda,
CARLOS SOLCHAGA CATALÁN